

Erasmus, Ljubljana i ja

Već dugo vremena me privlačila ideja odlaska na studentsku razmjenu negdje u inozemstvo, barem na jedan semestar, htio sam to iskustvo u svome "životopisu". I u siječnju prošle godine ugledao sam natječaj Sveučilišta objavljen na stranicama Fakulteta i pomislio - to je to! U glavi su mi se već vrtjele neke "egzotične" lokacije, Pariz, London, Rim, Madrid, no kad sam otvorio taj jedan dokument s popisom ponuđenih gradova za naš fakultet, entuzijizam mi je ipak lagano splasnulo. Na popisu su bila tek 2 grada, München i Ljubljana. Pomislio sam, hajde dobro, u Münchenu sam bio, ali ipak, to je u Njemačkoj, gore blizu je puno rodbine, moglo bi to biti skroz zabavno. No, istovremeno, moj tadašnji cimer, potaknut mojim primjerom i sam se odlučuje proučiti spomenuti natječaj te dolazi do zaključka da bi i on htio ići na razmjenu. Ponuđeni gradovi za njegov fakultet bili su Beč i Ljubljana - opet ta Ljubljana. I tako smo, nakon malo razmišljanja, zaključili da bi bilo idealno kad bi oba išli u isti grad, i počeli smo se raspitivati o gradu i o procesu prijave. Odjednom su počeli iskakati ljudi koji su već bili u Ljubljani na razmjeni s odličnim iskustvima, pojavili su se neki poznanici koji tamo žive pa se činilo da će to sve biti toliko super te smo, puni elana, obojica odmah počeli skupljati papire. I onda je uslijedio jedan poprilično kaotičan period skupljanja papirologije i slanja e-mailova, kucanja na razna vrata, hrvanja s birokracijom i još podosta problema i problemčića, no iz ove odmaknute perspektive sve to ne izgleda tako strašno. Dobili smo potvrdu da smo primljeni i to je bilo to, bar za taj prvi krug papirologije. Drugi je uslijedio u svibnju, no s već nekakvim iskustvom, to smo odradili bez većih problema. Došlo je i prošlo ljeto i već u rujnu cimer je morao otići u Ljubljanu, probiti led. Ja sam u Ljubljanu došao početkom listopada i uz manje poteškoće s dobivanjem vize, zbog kojih se nisam mogao useliti u dom, konačno sam negdje 20. listopada započeo četveromjesečnu razmjenu. S cimerom koji je već imao mjesec dana iskustva i već izvrsno poznao taj slatki mali grad, proces prilagodbe na novi život tekao je veoma glatko. Kako sam imao samo diplomski rad za napisati, osim tjednih konzultacija s dodijeljenim mentorom, nisam imao puno obaveza na Fakulteti za gradbeništvo in geodeziju. Tamo su me jako lijepo primili, a kako i ne bi, kad sam bio, uz jednog Poljaka studenta kartografije, jedini geodet-geoinformatičar na razmjeni, uz još 10-ak studenata građevine, pošto je tamo to sve jedan fakultet. Ljubljana se pokazala kao idealan grad za razmjenu, što svojim dimenzijama, što cijenama koje su slične našim, odličnim smještajem, organiziranim studentskim životom i to sve su prepoznali brojni strani studenti, najviše Španjolci pa Francuzi, Talijani, Poljaci, Česi, Litvanci i da ne nabra-

jam dalje, jer nabrojao bih vjerojatno sve države Europe. Naravno, bilo je i 10-ak Hrvata, i još podosta studenata iz zemalja bivše nam države. Gotovo smo svaki vikend bili na izletima uzduž i poprijeko te male, ali lijepe deželice Slovenije, a i šire; bili smo i do Beča, a po prvi put u životu sam bio u Istri, također na jednom izletu. Sve u svemu, mjesečna stipendija teško da bi dostajala, pogotovo zbog bezbrojnih Erasmus događaja i zabava, sve u organizaciji Ljubljanskog sveučilišta, tj. koordinatora za Erasmus studente. Još k tomu, kako u Ljubljani nemaju ovakav sustav menzi kao kod nas, hranili smo se na studentske bonove u restoranima kojih je grad krcat, od meksičkih, kineskih, do indijskih, tajlandskih, ma svih mogućih, a to je također bilo dosta skuplje nego u Zagrebu. Tako bih slobodno mogao reći da je to bio period života na visokoj nozi i zbilja sam sretan da sam odabrao baš Ljubljanu baš taj semestar i da sam upoznao baš te ljude te ne znam što bi mogao više dodati, osim možda da i vi date priliku Ljubljani, ako ne na cijeli jedan semestar, onda barem na dan, dva. Siguran sam da se nećete razočarati.

Ivan Sušac

Ekipica



Zanimljiv teren



Kolege, pivo i juha od cikle